

2° A Nemzetek Szövetsége, *államok* egyesülete lévén, híven visszatükrözteti a világpolitikában mindenkor meglévő erőállapotokat, hatalmi viszonyokat.

3° A Nemzetek Szövetsége az államok közötti állandó vagy esetenkénti együttműködésének *egyik* módszere.

És mi nem:

1° *Nem* pacifista egyesületek, *nem privátemberek gyülekezete, nem felelőtlen emberek társasága, nem rajongó idealisták klubja, de nem is teljhatalmú, államok fölött álló Legfőbb Tanács, Világok Ura;*

2° *Nem* világotmegváltó, idealisztikus célok szolgálatában álló akadémia, önképzőkör, külügyi társaság;

3° *Nem,* ideológia, doktrína, mentalitás, szellem, gondolat, rajongás.

(Ferney.)

Szegedy Lőrinc.

BÉKE A KIRÁLY PORAI FÖLÖTT.

Ilyen címmel jelent meg az alábbi cikk a kolozsvári *Pásztoriújsz* tavalyi évfolyamában. A Pásztoriújsz Áprily Lajos, Gyallay Domokos, György Lajos és Reményik Sándor szerkesztik. Egyik vezérfolyóirata az erdélyi magyarságnak. Minden kommentár nélkül közöljük a kis cikket, amelynek ismerete megkönnyíti az „erdélyi lélek” megértését.

A trónus bíbora fölé fekete gyász baldachinja borult és az ország népe hódoló kegyelettel kísérte királyát a nagy életnek végső kapujához. Összeroskadt egy emberi élet az ország koronája alatt, nem a feladatok miatt, mit a jelen elhozott magával, vagy amit a jövőndő mutogat feltárt várakozásban, hanem a fáradt test dőlt ki kimerülten pihenő örök álomra, az alkotó munka befejezése, a történelmi hivatás beteljesítése után. I. Ferdinánd elvezette népét a remény-ségek és vágyak megvalósulásának magaslatára, övé volt ez úton a legnagyobb gond, a legtöbb aggodalom, de az ő kimagasló nagyságában testesült meg az elért dicsőség fénye, öröme és korszakos jelentősége. Arany fényben is, érző emberi szív volt az életforrás keblében. A király elérte a történelmi magaslatot, hová felvitte az ő népét, szíve azonban nem volt kemény fémből, mint kovácsolt koronája és nem vihette tovább a saját emberi életét, amely immáron a múlté, de az eredmények terebélyes gazdagsága az itt maradt földi országáé és a dicsőséget is mind hátrahagyta örökségként. A história I. Ferdinánd nevéhez fogja fűzni az új Románia területének megszerzését s az új térképen az ő nevében rakták le alapköveit az új állam épületének. Az alapvető munkát megkezdette irányt mutatóan: a sors megadta számára ezt a dicsőséget is.

A továbbépítés feladata, hogy a betetőzés egyenlő boldogulást, egyenlő érvényesülési feltételek karjaira emelje a széles területi határok közt élő minden polgárát I. Ferdinánd országának. Hogy a korona fénye egyformán ragyogjon át a népek minden tömegein s a teherviselés egyenlőtlenségében legyen meg a polgártársi öröm, amivel az államfentartásra áldozhatunk.

Az argesi királysír kőlapjai között megpihenő fáradt szívnek meg volt ez a mindenfelé kiáradó emberi szeretet-melege az egész népnek felöleléséhez. Gyásznapok méla csendjében az elmélyedő emlékezés, a fájdalomban osztozás megmutatta ezt. A sír bezárultával az útmutató fáklyák lángjai gyúltak fel, szivéből az örök álomra szenderültek. Románia nagy királyának, I. Ferdinándnak emléke világító lelkiismeretként él az ország fölött és azt kívánja, hogy bölcs legyen az ő művének befejezése, mert ez a bölcsesség tud boldogulást nyújtani mindannyiunk számára és ez a népet boldogító bölcsesség ad nyugalmat az Elköltözöttnek az örökbéke csendjében.

A gyermek tanulni fogja az iskolában, hogy bőven áldásos volt uralkodásának korszaka, az ő neve nagy idők eredményeire fog emlékeztetni a mai napra következő időkben. Aki az argesi sírbolt kövei elé visszajár emlékezni, aki felidézi e multba süllyedt életnek emlékét, jusson eszébe mindig, hogy az ő álma akkor nyugodt, ha a boldogító békeesség mindenkre egyenlő áldásaiban élhetnek mindazok, kiket a korona fénye alatt itthagzott.

Legyen nyugodt az álma és legyen béke a porai fölött!
